

[Posudek na habilitační práci ThDr. Jana Štefana]

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[1990.1 \(pokračování v novém sešitu\) \(strojopis\)](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[1990.1 \(pokračování v novém sešitu\) \(strojopis\)](#)

◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 16. 12. 1990

◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 16. 12. 1990

[Posudek na habilitační práci ThDr. Jana Štefana]

90/160

901216

Habilitační práce ThDr. Jana Štefana nese podtitul „Na téma APOKATASTASIS PANTÓN v evangelické teologii 20. století“, ale je míněna jako dílo systematické (je předložena katedře systematické teologie a její autor na této katedře pracuje). Obsahem sice podtitulem naznačené téma nevyčerpává (to ostatně od jediného autora vůbec nelze očekávat), ale představuje zcela osobitou sondu do situace jednoho problému či tématu v protestantské teologii našeho století (po úvodní části II., kde jsou stručně načrtnuty osudy tohoto tématu od poukazu na biblická místa před nejstarší theologie až po reformátory). Nejen rozsahem, ale také věcně je rozhodující pozornost věnována Karlu Barthovi, ale vedle něho celé řadě dalších významných protestantských bohoslovců. Všude pracuje autor s důkladnou znalostí textů, s porozuměním záměrům jejich autorů a s ostrým viděním šířky theologických kontextů, což konkrétně Štefanovi dovoluje značnou míru kritičnosti. Poněkud neprůhledná je Štefanova strategie, pokud máme vzít vážně jeho závěr, který chce budit (chce?) zdání, že celý výklad byl inspirován tezí J. A. Bengela, citovanou na počátku práce jako její druhé motto. Kdyby tomu tak opravdu bylo, stala by se habilitační práce textem psaným „à la thèse“, a tedy **z prakticky** theologického hlediska poněkud problematickým. To však nic nemění na tom, že autor v ní prokázal vynikající schopnost zvládnout téma tak nesnadné a právě na půdě reformačního myšlení dosud nezvládnuté. Bylo by naivní žádat o jeho zvládnutí právě autora habilitační práce. Nicméně v jednom bodě lze vidět nedostatek práce. Nejspíš pod vlivem samotného Bartha, jehož nedůvěra k pojmům je několikrát podtržena, se autor vůbec nevěnoval pojmovému vymezení svého tématu ani dějinám samotného pojmu (tj. významu slova a jeho posunům).